

Lo Pau de Ponts: «Si no anés a contracorrent tindria menys èxit»

El showman ponsticà s'ha convertit en una de les cares més conegudes de Ponent amb les seves versions difoses per les xarxes socials

Lo Pau de Ponts Foto: Àlvar Llobet

Molta gent es gira quan camina pel carrer. Lo Pau de Ponts s'ha convertit des de fa dos anys en el personatge més popular de les comarques de Ponent i en un *showman* que poc a poc es va fent forat en el món de la faràndula catalana. Nascut un 29 de juliol del 1993, el jove ponsticà triomfa amb les seves versions musicals que difon amb èxit a través de les xarxes socials. Als seus èxits de "La novia estiueja a Salou" (https://www.youtube.com/watch?v=6Fqam_-Aaok) i "A poc a poc" (<https://www.youtube.com/watch?v=DzmjIA8br88>) se li ha sumat aquest estiu la cançó "Fora vila" (<https://www.youtube.com/watch?v=ogRS2ssSNbg>), un clip gravat a Mallorca i que reivindica la ruralia i l'autenticitat de la gent allunyada de la ciutat que, com assegura, "va a la seva". Com ell.

-Com se li ha de dir al Pau de Ponts?

- M'han dit de tot. Cantant, *showman*, youtuber, cantautor... jo crec que el nom ?Lo Pau de Ponts? ja és una etiqueta per ella sola.

- En quina definició t'identifiques més?

- M'agrada molt quan em diuen que sóc un parodiador de l'actualitat o un trobador del segle XXI.

La diferència és que ells escrivien en provençal i jo ho faig en català.

- Un català de Ponts

- Sí, però no en vull fer bandera d'això, perquè crec que la normalitat és la millor manera de defensar una llengua. Jo canto en català nord-occidental perquè és la variant que vaig aprendre a l'escola i a casa. Ho veig una cosa molt natural i lògica.

- En el darrer clip que has publicat t'agermanes amb el mallorquí

- L'experiència amb en Miquel Montoro ha estat molt bona en tots els sentits. Musical i, sobretot, personal. Ell i la seva família són molt bona gent i, a part, reivindiquen el món rural, que també és el meu. Dels pobles allunyats de les grans ciutats en diuen "fora vila?", i comenten que la Mallorca rural és semblant a Ponent, també en aquesta manera que té la gent d'anar a la seva.

- Com tu, que vas a la teva...

- Si no anés a contracorrent tindria menys èxit. Sempre m'ha agradat anar-hi i no m'importa massa el que puguin pensar de mi. De fet, sóc un xaval de 24 anys força atípic.

- Quina música escoltaves quan eres un nen?

- A casa sonava el Lluís Llach, Raimon, la Trinca... i a mi m'agradava. També vaig aprendre cançons populars que cantava la meva padrina, que va ser peixatera i després cansaladera a Ponts. Gràcies a ella he conegut moltes tonades populars i també sardanes. Els meus amics escoltaven "El Canto del Loco" i jo cançons patriòtiques de l'àvia! (riu)

- I garrotins no cantaves?

- A Ponts no es coneixien! Vaig saber de la paraula gràcies a un programa de TV3, "Caçadors de paraules?". Un dia van tractar sobre el parlar dels gitanos i clar, esmentaven els garrotins. Vaig estirar del fil fins trobar mites com el Parrano o el Marquès de Pota, que eren de Lleida. Ells cantaven de la quotidianitat i també feien sovint sàtira de l'actualitat.

Jo era un nen força atípic. Escoltava la Trinca, Lluís Llach, Raimon i sardanes

- I ara els has fet coneguts arreu del país

- Ja els coneixien. La globalització ha portat a que a la Seu d'Urgell facin castells, a Girona mengin calçots i a Tarragona cantin garrotins. És distret perquè aleshores te'n demanen i clar, els has de fer. Quan portes moltes actuacions ja et surten sols, perquè n'hi ha que els pots repetir. Si una dona es diu Conxita i et demana un garrotin, ja saps què li has de cantar.

- Què li cantes?

- He arribat en aquest poble, i m'he trobat a la Conxita, i ara us he de confessar, que el corasón em palpita. (riu)

- La gent et demana cançons perquè t'has convertit en un personatge popular

- Amb això de la popularitat comparteixo una idea que em va dir un dia la Núria Feliu. Hi ha gent coneguda que s'oblida del seu públic, i quan tu ets popular el que has de fer és el contrari, ser amable i generós. Jo parlo amb tothom, intento donar facilitats... m'ha sorprès molt el fet que em coneguim pel carrer, però és bonic.

- Amb la Feliu vas fer una cançó <https://www.youtube.com/watch?v=ZRxvkkPXB9I>

- Li estic molt agraït que ho volgués fer. Volia posar en valor la seva figura, la d'aquesta dona de barri de tota la vida, el que coneixem com una ?tieta?. És curiós perquè fa 30 anys la Feliu era una persona del ?sistema?, i en canvi si avui la reivindiques sembla que estiguis fent una cosa ?anti-sistema?. La defensa d'allò tradicional s'ha convertit gairebé en una cosa revolucionària.

- Amb qui més faries un duo?

- La gent segurament et diria Txarango o Els Amics de les Arts, i jo ho faria amb ells també, però m'agradaria fer-ho amb Jaume Sisa o amb Tomeu Penya.

- T'hi veus molts anys sobre els escenaris?

- No massa. Tampoc ho saps mai, però això de les cançons i dels concerts m'ho prenc com un trampolí per donar-me a conèixer. Ara em truquen de programes de televisió i de ràdio on exploto més la meva faceta de *showman*. Per exemple, a partir del 3 de setembre estaré cada dia de 7 a 9 del matí al programa Fricandó Matiner amb l'Ernest Codina.

- Lo Pau de Ponts canviarà la nit pel dia, doncs?

- Potser hauré d'anar a dormir després del programa (riu). El que farem serà comentar l'actualitat des d'un punt de vista humorístic. El que he fet durant aquests darrers anys.

- Has cantat molt i has exercit poc d'advocat, que és la teva formació.

- Certament, jo sóc advocat i tinc el màster en advocacia, però no m'agrada el conflicte, me n'allunyo. Potser aquest any ma mare em farà estudiar algunes oposicions (riu) perquè a les nou del matí acabaré la feina al Fricandó.

- I no prepares cap altra cançó?

- El productor amb el qual gravo em va fer una base llatina, que és meva i sona molt bé. Li he de posar lletra, però encara m'he de pensar sobre què la faré. Te'n puc fer una per rematar l'entrevista, però...

- Som-hi

- Jo em llegeixo *El Nacional*, també el portal del Partal, però a mi el que més m'agrada és el *NacióDigital*.